

בכל סרלווי

מאושרת ואמללה בדרך

סופיה טולסטוי, אישה
משכילה ומחוננת, התמסרה
לחלוות בעלה הגדול,
הקפדן והאידיש וליצירתו.
יום ניה, שנעודה להזים את
תדריתה השתלטנית, מעדים
על חייה של אישה טרומ
המהפכה הפמיניסטית

לאורך כל חייה כתבה סופיה טולסטוי יומן, ליהיות
עם גאנַן¹ הוא ממחבר מיוונניה, העוסק בעיקר בחיי
הנישואין המיתרים שלו בשני העשורים האחרונים האחרונים
לهم, מ-1891 עד למותו של טולסטוי ב-1910. לבחירת
חומרו בר יוסף, העורכת וה訳者 המצוינת של הספר,
להתחליל את תרגום היומנים במודיע הזה יש משמעות
עמווקה: שנתיים אחריו שכח טולסטוי את יצירות המופת
שלו "סוטה קרייז", נוללה המתארת בכננות אכזרית
את פגמי חיי נישואין, על חסר האמון והקנאה שבם,
נפתח הספר שלפנינו.

ראשיתו עוסקת פחרות בחים המשותפים וייתר
במאבקה של סופיה לבטל את הגנוזה שהותלה על
היצירה. סופיה תיעבה את "סוננת קרייז". עניינה
היה בספר לא הגון כדיין לו חי נושאנו והוא נודה
לממחבה שיזהו אותו עם חיים שלם. סיליחה האישית
המנובלה לא מבעה ממנה להגיאע עד לאזר ועיניו כבי
להשתREL אצלם בעבור יצירתו של בעלה, בתהינה,
שנשאה פיי, כי יוסר ממנה הגנוזה. את טעמה האישית
הנינה בצד; הצלחו של בעלה הייתה העיקר והיא

אנדרויבנה ברס הפכה לזרונה, רעייתו של הסופר הדגול
לב ניקולאי² טולסטוי.

פגמים בחיה הנישואין

סופיה ולב טולסטוי היו נשואים ארבעים ושמונה
ש שנים, במלוכן הרוחה שעשרה פעימים يولדה שלושה
עשר ילדים. מתוכם הגיעו לבגרות רק שמונה. הויא היה
יד ימינו של בדעתה: ביום היה מגמלת את הילדים
ומטפלת באהוותיהם של טולסטוי, יסנאי פלייאנו,
ואבירם שעבדו בה: תפקיים אלו הודיעו ממנה טעם,
חמלל, אסטרטגי, סיוק רעדת כלכלי ורגשות. אבל
העל הכרד בויתר שטלה על עצמה והוויה את תכלית
חויה היה התמכה במפעלו הספרותי והרוחני האידיר
של בעלה. והוא שימשה הקוריאת הראשונה שלו, וורכת
ומגיה, מעתיקה ומתרגם ונושאת ונותנת על והזאת
כתביו. בילדות לאור הנמר, עד לשעות הבוקר המוקדמות,
שנים, נישא. יום קורם לבן דואלה לה את יומני וגיליה
ליה על פשיטות אהביהם הקורומות שלו ועל ילד לא
חזק שולץ מאישה היה עד היום בשטחי אחותו.
ובכך, מאובטת ומכהלה הלכה עמו אל המות: סופיה

¹ברור היה לשוניים כי קשר
²עוז מיסטי קושו בינויהם
לב טולסטוי וסופיה אשთן.
קרימ, רוסיה, 1902.
צילום: גטי אימג'ס

באוגוסט 1862 החל אצל צער ומכשור לחור
אחרי נערה פיה, בת טובי ומשכילה, הצערה
מנמו בשש עשרה שנה. ערוב אחד בקס ממה להושאר
עמו ביחסות והציג לה משחק: "אני אכתוב לך את האות
הראשונה ואת תצטרכו לzech את המילך". הוא הסכימה
ועבקה אורה ידו האזומה בוחבת על הלות, כשהיא
מרגישה סכל כוחה נשפה מושכים בירור ומהוויה את
הging. היא התבב בשתייה, והיא הצלילה לתובין במורוק
את כל המשפטים שרבות לה: "געוירך עם הזוך שלך
באושר מוכרים לי מיד תזקטי את חסר הסכוי
לאושר", קראת.

הוא לא היה מופתע מהאופן שבו קראה את
מחשבתו, ברור היה לה לנשיים כי קשר זו ומשמעותו
בנויות. עברו חודש גילה בפניה את ליבו במכtab.
שבוע לאחר מכן, בחורש שבו לאלה לה שמונה עשרה
שנים, נישא. יום קורם לבן דואלה לה את יומני וגיליה
ליה על פשיטות אהביהם הקורומות שלו ועל ילד לא
חזק שולץ מאישה היה עד היום בשטחי אחותו.
ובכך, מאובטת ומכהלה הלכה עמו אל המות: סופיה

"אה, כמה מעט הוא מעניק למשפחה שלו רק כפנינה ואידישות. ובכינויו יספרו איך הוא עיר לחצון לשאת מים, אבל אף אחד לא ידע אף פעם שהוא מעולם לא חשב להעניק לאשתו רגע של מנוחה או לחתם לילדי החולק, ובמשך שלושים ושתיים שנה לא ישב המשדרות ליד מיטת ילדו הוללה כדי לתת לינוח, לישון או פשוט להתਆש מהעכורה".

רכבת הרומים ורשות

לצד הצעזה האכזבה לחוי נישואיה, יומנה של טולsty מגלים כיצד נראו היה של אישיה בימים שלפני הפמיניזם. טולsty, שהייתה גורש באבנה, חמלת ורגשות מסוריים לכל חייו והיה תולין בטיפולו של אשתו, בו לנשים. וכך כתובת אשתו: "אם הפתיע אותה מושם לב ניקוליביץ' על שאלת הנשים. גם אתמול וגם תמיד הוא נגיד וחופש ומה שנקרה 'שורין' וכיו'ו' לנשים. אתמול הוא אמר פתאום שלנשים – לא ממנה באיה מכיון זה עסוקות: הוראה, רפואה, אמנות – יש תפקרד אחר: סקס. לכן כל עיסוקיה כוה וכל היחסיה הם כבוץ ברוח". היכרתו הוזמג זר באישיותו של הסופר הדגול שאשתו הייתה מודעת לו יותר מכל אדם אחר. טולsty בחור במוודע בדרכיה אינטיליגנטית וריגשה ביצור, שתוכל לשאת ולהבין את ערכם של החיים בזירה. אלא שאחדתנה בסגנוןיה של אשתו פגעה בגאותו שלן. לפיק מוכרים היחסים ביןיהם רככת הרומים של חייה ועוינות, רגשות נזעגת לבין שני נשים בעלי אופי ורגש מושרי מפותח, יהוד עם אביה נראיה בין שנים נאבקם על קיומם. בלשה מודעת לאירוניה שבדבר, קני טולsty נראות ביחס הירידות של אשתו עם המוקאי טאניב. הוא רצה שאשתו תחשב עלי, ורק עליו, כאשר גלתה תחומי עניין אחרים היה אוכל קאה וכעס; כאשר נזקה לאחבותו והרגיס שהוא חונקת אותה. בני הזוג טולsty היו לכווים במערצת חיים מרירה של שנים שחלו על אהבה נראו לאוֹת האדים: סופיה וב七八ה אהבו יותר מכל את טולsty. והי היה השורש להזלה ולסכל שביחסיהם.

עשראה ימים לפני מותו עזב טולsty בן השמונים ושתים את ביתו כדי להיות חי נזירות, וביקש שאשתו לא תבוא ארצה. הוא מת בתחנת רכבת לאחר שנתקשי הונח לאשתו שברות הלב לגשת אליו ברגעיו האתוונים. כמעט כמו הגיבור האלמוני שלו, ana קרבינה, שמתה על פס הרכבת היה טולsty אדם מלא אהבה שנכשל בישמה בפועל. כל משפחות המאורחות דמותו וזהו, אך האמללות אומללות כל אחת מזרחה, כתוב האיש שחי המשפחה שלו, כפי שהם נගלים ביומנה של אשתו, היו מאושרים ואומללים מאד

ברכם שלהם. *

לחיות עם באתן
קטעים מוחן יומני אשוט של לב
טולsty 1891-1910
סופיה טולsty
מרוסית: חמוטל בר יוסף
כרמל, 2019, עמ' 328

התמסרה לה בוגף ובנפש. בשנים האחרונות הולך וגובר העניין בכך הנשי הלא מסופר של ההיסטוריה, Herstory, על פני History. וכך, לא פחות משליחתיה ביוםנה של טולsty מלמדת על חייה לצייר של בעלה הגאנן, היא מלמדת על ההקרבה העשויה בחייתן של נשים למען בעלייה. סופיה טולsty הייתה אישת רגישה ומוחונת ובבעל אבחנה דקה לטיבו של הטקסט הארכט; היא נהנתה ממוקה ולבינה בה כישרונה הספרותי וחודת האבחנה שלה בולטים מכל שודה בימנה, אלא שם מתייחסים ומתפללים. הרמות העוליה מהם היא של אישת מותשת ואומלה, החשה קרבן ניחת לבני משפחתה ותוליה להלטין באישורו של בעלה. כאשר היה מבצע כלפיה חום וקרבה היהימה מאושרת ושה חייה מופלאים ויקרים; כאשר היה אדריש חסר סבלנות כלפיו היה חייה אומללים וטוב מותה מותה.

פערים בדמותו האמיתית

למרות שלושת העשורים הראשונים לנישואיהם הילם ואותבים יותר, בשנותיו האחרונות של טולsty מתרכים תיאורי והתוליה, המתיחת אליה כמכובנת הטיפל באיש הוקן והתוליה, המתיחת לטיפל בו, ונרגן כאשר מלאיה שעשה שהיא מתמחסת לטיפל, היא כותבת יומם אחד לדעתו רוא מתרשלת בתפקידה, היא כותבת יומם אדרישתו יומם, באינטנסיביות מיסורת, על תלאותיה נוכחותardi והקור של כלפיו, על מאבקה במועדיו וחברו הקרוב צרטקוב אשר ניסה להגין ידו על יומניוי האישיים. בשנים אלה התקיים ויכולת מר בין טולsty לעיטתו על אורות המכויות על יצירויותיו: הוא רוצה להדרש אותם לכל המין האנושי מתרך התנדבות העקרונית לוכבש פרט; היא חקרה לרפנסת המשפחה וילדיה. מול קהל אחד ולוחת של טולstyאים אודוקים, המעריצים את בעלה כקוש מודרני וצמאי לככל מוצאי פיו, ניצבה סופיה כדמות טורנדנית החודה לאירועות ולשעות השינה של בעלה ומזכה בעימות מתמיד עם האיש והסידיו על הזכיות למורשתו הרווחנית.

כתיבת היומן עברו סופיה טולsty היא הרבה מעבר לכלי לפרטיקת גשותיה האישיים, אלא מעשה ספרותי מודע ומהשוכב: היא מודעת לך שבעליה וכן מרכיבת הסוכנים אותו בייסנאה פוליאנה כותבת יומנים אשר מציגים אותה באור לא מחמייא, כאישה מרושעת והיסטרית המנסה בכל כוחה לשולט בעלה, במעין גלגול של קסנופיפה מודרנית. כדי לעמוד מהרש את תרמייתה בעבור הדורות הבאים, היא שמה דגש על סכלה הקיצוני ועל העול שנעשה לה. יפה עשתה חמוטל בר יוסף שהציגה כהערות השולדים את יומני המקבילים של בעלה, כדי להדאות תמונה שלמה יותר.

כין אם הייתה האמת על חייה של טולsty קרבנה יותר לו שמוցת בימני של בעלה או בין אם הייתה קרבנה יתר לאלה שלה, וראי שווי חייה קשים מנסה. טולsty הטיף לחוי פרישות וראה במיניות האם ביטוי דוחה לחיתיות שב, דבר שלא מען ממן לו חי. אישות עם אשתו ולחטיל עלייה את האשמה על כן. הפער בין רמותו המוטסית לחיו בפועל ייר את אשתו מארה: